

Євген Нахлік, «аналіз тонкої матерії поетичних текстів здійснено тактовно, делікатно. Книжку вирізняє уважне, вдумливе, тонке й прочуте вчування молодого науковця у художній світ поета, завдяки чому маємо літературознавчу працю, в якій сьогодні найадекватніше прочитано складний, ірраціональний і незвичний для традиційного віршування поетичний набуток українсько-американського письменника» (с.169). Монографія є самостійним і вагомим дослідженням, в якому отримані нові науково обґрунтовані результати, котрі в сукупності вирішують конкретне наукове завдання щодо аналізу екзистенційної проблематики поезії Ю.Тарнавського і розгляду антропоцентричної моделі дійсності в некласичній картині світу. Ці проблеми є суттєвими для розвитку антропоцентричного напрямку сучасного літературознавства. Результати дослідження можуть дати поштовх для нових студій над проблемою екзистенційності української літератури, естетикою і поетикою екзистенціалізму та ін.

Роман Гром'як, проф. (Тернопіль)

Щедрий ужинок Володимира Матвіїшина

(Матвіїшина В. Українська і зарубіжна література XIX – XX століть у компаративних вимірах (К.: Академія, 2009)

Реємігрант із Франції, виживши з батьками на чужині, став у рідній Вітчизні українським професором. І вже понад півстоліття засіває свою землю добірним зерном. Селянський син одізвався на поклик неньки, з лона якої з'явився, заколосився і стільки літ уже обмолочується, дає доквіллю щедрий ужинок.

Тепер виходить у світ вагомий продукт його фахової діяльності – підсумкова Книга буття, що складається з чотирьох розділів, сягнувши півтисячі сторінок. А кожна глава – то лан, засіяний десятками статей, творить свої грядки – тексти про креативні зусилля й вияви письменників і літературознавців світової культури.

Добре, що так сталося, бо добродій Володимир – завідувач кафедри світової літератури, один із провідних «зарубіжників» у вишах України, компаративіст. Щастя йому, Доле, дай, Боже, довголіття... Бо хто ж із молодих українців, дозріваючи, стаючи особистістю, зможе самотужки обіймати власною свідомістю духовні набутки сотень творців світової культури: від гетьмана Івана Мазепи до француза Жак-Жака Руссо; від Тараса Шевченка до Віктора Гюго; від Івана Нечуя-Левицького до Оноре де Бальзака; від Івана Франка до Альфонса Доде; від Миколи Зерова до Гі де Мопассана; від Ольги Кобилянської до Поля Верлена і т.д. Словом, зв'язки і відлуння української культури – словесності й контекстуальних вимірів – провадять читачів у світові обшири.

Цінність праці професора В. Матвіїшина не зводиться тільки до різнокультурних перетинів, до міжлітературних вимірів, рецептивно-типологічних перегуків. Вартість книги закорінюється глибше: автор не зупиняється на інформативному розмаїтті, вміє продемонструвати своїм читачам, аргументувати спостережені альянзи, інтертекстуальні вкраплення, інтерпретативні спроби своїх попередників і колег.

У багатокультурному світі новітньої словесності фактажем і несподіваними аналогіями, зіткненнями нікого тепер не здивуєш: ми – такі різні та інші, що цінністю стає здатність бути толерантним і комунікабельним, мотивуючи свою інакшість, аргументувати власні думки й узагальнення.

Професор Матвіїшин має своє наукове «обличчя», свою «інтерпретативну спільноту», тобто однодумців і послідовників не тільки в Івано-Франківську, а й далеко за прикарпатськими овидами. За науковими «обладунками» цієї людини добре проглядаються і відкриваються його людинознавчі виміри... Один тільки з багатьох – це залюбленість в український мелос. Професор-фахівець із насолодою обдаровує слухачів і сольоно, і дуєтом...

Зичимо Вам, Володимире Григоровичу, щастя і з роси, і з води...